

[Hartvig Frisch.]

værdier ogsaa for den store Befolkning. For Folket er det bedste ikke for godt, men jeg vil tilføje, at det *skal* ogsaa være det bedste, ikke blot i sin Art, men ogsaa i sin Tid.

Jeg har i de mange Debatter, jeg har gennemgaaet fra den ældre Tid, fundet et Sted, hvor Tscherning ud fra en noget snæver Betragtning advarede København mod at spille Nordens Athen.

„Lad os ikke blive Grækenland“, sagde han, „i Grækenland var der en stor Trællebefolkning, som satte det saakaldte frie Folk i Stand til at leve yderst behageligt og have store Kunstnydelser, men Trællene havde ingen Kunstnydelser“.

Og han tilføjer:

„Nu er vi i Begreb med at udvikle os i en ganske anden Retning, men det er ikke at følge denne at have disse store Kunstnydelser.“

Heri tror jeg, at Tscherning har Uret. Tidens Retning er netop, at de store Kunstnydelser bliver ogsaa den store Befolkning til Del, men Spørgsmaalet for mig er blot det, hvad der er de store Kunstnydelser.

Jeg vil da til Slut udtale Ønsket om, at den nye Dobbeltscene, hvis driftsmæssige Grundlag efter det Lovforslag, vi her behandler, er sundt forankret, ikke for meget vil blive hængende i Tradition og Pietet og alt dette, men vil vide Rammerne ud og skabe ny Kunst, hvori vor egen Tid kan genkende sig selv, og derigennem gøre Dobbeltscenen til det, den skal være for den københavnske store Befolkning, hvilket fra det sociale Synspunkt er det eneste, der vil kunne bære denne Scene frem til det, som vi sikkert alle i denne Sal ønsker, at den skal være.

Bindsløv: Det vil, som ærede Medlemmer kan forstaa, være overordentlig fristende for mig at imødegaa den Række af urigtige Betragtninger og Synspunkter og Paastande, som blev fremsat af det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, men man kan maaske sige, at det historiske Foredrag, som det ærede Medlem her holdt, væsentlig var af akademisk Interesse; det betyder ikke, at det ikke har Interesse, det betyder blot, at det neppe har Interesse i denne Sal, men at Diskussionen herom maa føres for et andet Forum. Jeg skal derfor afholde mig fra at tilbagevise de i øvrigt saa let tilbageviste Paastande, for Eksempel med Hensyn til Kirkens Stilling indenfor det dan-

ske Folk, og gaa over til det foreliggende Emne og den foreliggende Debat.

Det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit rejste den Tanke, den for øvrigt gamle Tanke, at det var rimeligt, at Københavns Kommune, der jo væsentlig høstede Fordelen af det kongelige Teater, skulde betale et væsentligt Tilskud til det kongelige Teaters Drift. Den højtærede Undervisningsminister har allerede været inde paa, at noget saadant neppe er gennemførligt i Øjeblikket, hvor Københavns Kommune er i Stand til at skrive en Regning til Staten paa ikke mindre end 3½ Mill. Kr., som — det forstod jeg paa den højtærede Minister — ogsaa fra Ministeriets Side i Virkeligheden blev anset for rigtig. Det skulde meget glæde mig, om det under det nuværende Ministerium skulde lykkes at faa gennemført, at denne Regning blev betalt. Men dermed er Spørgsmaalet i Virkeligheden ikke udtømt, thi det vilde være i højeste Grad urigtigt, om man anlagde det Synspunkt overfor forskellige af de Statsinstitutioner, som findes indenfor Hovedstadens Omraade, at Københavns Kommune skulde være med til at bære de Omkostninger, der var ved at drive dem. Med samme Ret kunde man hævde overfor København, at Byen skulde deltage i Universitetets Drift eller i Nationalmuseets Opretholdelse, noget, som dog vel de fleste vilde erkende Urimeligheden i. Endelig vil jeg have Lov at gøre opmærksom paa, at den Betydning, som det kongelige Teater har som Kulturinstitution, slet ikke er udtømt med dette, at en vis Del af Befolkningen fortrinvis har Mulighed for at gaa i Teatret. Det kongelige Teaters Indflydelse og Betydning som Kulturfaktor rækker langt videre end dette, og derfor er der intet urimeligt i, at Staten, lige saa vel som den betaler til at opretholde Statsinstitutioner i andre Egne af Landet, ogsaa bidrager til i det hele at opretholde det kongelige Teater som Statsscene. Jeg tror ikke, man vil kunne vente Tilslutning fra Københavns Kommunes Side hverken fra den ene Gruppe eller fra den anden Gruppe til det Synspunkt, at Københavns Kommune skulde være pligtig at yde Tilskud til Driften.

Naar man betragter det foreliggende Lovforslag, er der flere Bestemmelser deri, der virker umiddelbart tiltalende. Det bæres øjensynligt af to Hovedmotiver, dels Ønsket om at lægge Teaterstyrelsen i en enkelt Mands Hænder for at sikre Enhed